

Ad § 9 q

Det er tanken, at tilsynet med reglerne om affald af elektrisk og elektronisk udstyr helt eller delvist skal føres af en statslig myndighed, idet dette må formodes bedst at matche den systemansvarlige organisation, der vil være landsdækkende. Hjemmelen hertil findes i den eksisterende § 67 i miljøbeskyttelsesloven, hvorefter miljøministeren kan bestemme, at tilsynet skal føres af andre myndigheder end kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Umiddelbart er det tanken at henlægge tilsynskompetencen til Miljøstyrelsen.

Da de foreslåede §§ 9 j og 9 l, stk. 1, indeholder bestemmelser, som direkte forpligter producenter og importører. Imidlertid kan indholdet af forpligtelsen i disse bestemmelser ikke generelt beskrives så præcist, at miljøbeskyttelseslovens § 69 – om adgangen til at meddele påbud eller forbud overfor ulovlige forhold – er anvendelig. Derfor foreslås der med § 9 q indført en hjemmel til at udstede påbud. Ligeledes indføres der hjemmel til at udstede påbud og forbud om opfyldelse af forpligtelser i medfør af regler, der fastsættes med hjemmel i § 9 k, § 9 l, stk. 2-3 og § 9 m-§ 9 o. Endvidere vil der i den bekendtgørelse, hvorved hjemmelsbestemmelserne, udnyttes blive fastsat regler om tilsyn.

Adgangen til at udstede påbud tænkes udnyttet til at præcisere producenters og importørers forpligtelser efter § 9 j (om nyt affald) og § 9 l, stk. 1, (om historisk affald fra husholdninger). Som grundlag for vurderingen af forpligtelsens størrelse for den enkelte producent eller importør, vil tilsynsmyndigheden benytte oplysninger fra producentregistret om, hvor store mængder, den enkelte producent eller importør har markedsført samt de samlede mængder, der er markedsført.

Tilsynsmyndighedens afgørelser vil ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Til nr. 3.

Efter den nugældende § 45, stk. 4, gælder der et forbud mod tilbagetagningsordninger, der konkurrerer med en kommunal tilbagetagningsordning. Dette forhold ændres med den nye § 45, stk. 5, idet der i overensstemmelse med direktivet gives mulighed for, at producenter og importører kan etablere tilbagetagningsordninger parallelt med kommunale tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Efter den gældende § 45, stk. 2, har ministeren hjemmel til at fastsætte regler om affaldsproducenters pligt til at benytte en kommunal ordning. Denne bestemmelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 619 af 27.

juni 2000. Med den ny § 45, stk. 6, gives en tilsvarende mulighed for at ministeren kan fastsætte regler om affaldsproducenters pligt til at benytte en privat tilbagetagningsordning. Det er tanken, at pligten skal formuleres som valgmulighed for affaldsproducenterne til enten at benytte den kommunale eller den private tilbagetagningsordning.

Til nr. 4.

Bestemmelsen i § 51, stk. 2, foreslås indsat for at give hjemmel til at gennemføre direktivets art. 4, 2. pkt. Efter art. 4, 2. pkt., skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at sikre at producenter og importører ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindrer genbrug af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, medmindre sådanne konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav. Direktivet er ikke præcist med hensyn til hvilke foranstaltninger, der kan anses for passende.

Med lovforslaget foreslås art. 4, 2. pkt. gennemført ved at give ministeren hjemmel til at gennemføre et markedsføringsforbud mod bestemte typer af elektrisk og elektronisk udstyr, medmindre dette udstyr frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse eller sikkerhedskrav. Ved udmøntningen af denne bestemmelse skal der tages højde for de situationer, hvor regler kan ramme atypisk hårdt og i den forbindelse fastsættes overgangsregler. Det må endvidere antages, at et evt. forbud mod bestemt udstyr forudgående skal notificeres efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34 (informationsproceduredirektivet), som ændret senest ved direktiv 98/48/EF.

Til nr. 5.

Bestemmelsen ændres for at sikre, at der også kan føres kontrol med et eventuelt forbud efter den nye § 51, stk. 2.

Til nr. 6.

Det anses for afgørende for funktionen af de ordninger, som producentorganisationerne forventes at etablere, at stort set alle producenter og importører opfylder deres forpligtelser. For at understøtte dette anses det derfor for vigtigt, at der gives mulighed for at straffe producenter og importører, som ikke lever op til deres forpligtelser. Forpligtelserne efter § 9 j og 9 l, stk. 1, er imidlertid ikke beskrevet tilstrækkeligt tydeligt til, at det er muligt umiddelbart at straffebelægge de to bestemmelser. Forudsætningen for en straffesag er derfor, at forpligtelsen for den enkelte producent el-